

אירופה: ללמוד מהיפאנים כיצד לעבוד

תם. יהודים זוכים לעינויים קשים במיוחד. חדרי מעצר וחקירה רבים מעטרים בסמלי צלב הקרס.
* היהודים חוששים שהרמטכ"ל, ליאופולדו גאל-טיירה, עלול להדיח את ראש החונטה, רוברטו ויולה.

בגין

בשירות הקרמלין

מסע הגינוי הבינלאומי נגד ישראל, על הפעולה נגד הכור הגרעיני בעיראק, הבלוט כמה נמנות מנוגדות. המערב זעם לא רק על הפרת החוק הבינלאומי אלא גם על אפשרות סיכול ההישג העיקרי של ארצות-הברית באזור: רתימת עיראק למחנה האנטי-סובייטי. סין, שהגדירה את הישראלים כי "גנגסטרים שחצניים ואויבי השלום", זועמת מאותה סיבה. היא רואה במעשה הטרור של מנחם בגין שירות טוב לסובייטים. מעצמה בינונית עולה, כמו עיראק, עלולה להיפתח שוב להשפעת הגוש המזרחי. על רקע זה ניתן להבין גם את הזעם במצריים. לא רק ההזדהות הטבעית עם האומה הערבית והחשש לבידוד במרחב מניע את ההנהגה המצרית. בשנה האחרונה חלה התקרבות רבה בין עיראק לישראל, חרף הגינויים המומביים שמשמיעים העיראקים על הסכמי קמפ-דיוויד. אנוור אלסאדאת רואה במישורו של סאדאם חוסיין חוליה חשובה במערך האנטי-סובייטי באזור. הוא רואה בהתקפה הישראלית תעלול המבוסס על ביטחוניזם צרוף ליטוח קצר, אך המושלל כל שיקול מדיני והתייחסות להיבט הגלובאלי.

רק איראן, חרף הגינוי הרישמי, נשמה לרווחה. המישור האיראני סובל ממרידות פנימיות קשות לפחות בעשרה איזורים ברחבי המדינה. העיתונות באירופה מדווחת על 100 קבוצות שונות, ממלוכנים ועד למארכסיסטים, שמרדו בהיית-אללה ורוח-אללה חומייני. כמה קבוצות מורדים, בכללם קבוצה כורית המונה 30 אלף לוחמים, תומכות בגלוי במאמץ המילחמתי העיראקי. חומייני מגלה פייסנות בלתי רגילה ומנסה להתפשר עם כמה קבוצות מורדים. עתה מקווים ראשי המישור באיראן, שהמילחמה נגד עיראק תסתיים. התקרבות עיראקית-סורית, סיום המילחמה בימינו הפרסי ופנייה עיראקית לסיוע ממוסקבה, מהווים מתנה נפלאה מבגין לסובייטים. ספק אם יזכה ראש-המשלה הישראלי להכרת תודה מאלכסנדר היג.

גאלטיירה הוא אנטישמי פעיל. המאמין במסע דיכוי מהוסד נגד התרבות אינטלקטואלית. עליית כוכבו מהווה איום חמור על 400 אלף יהודי ארגנטינה.

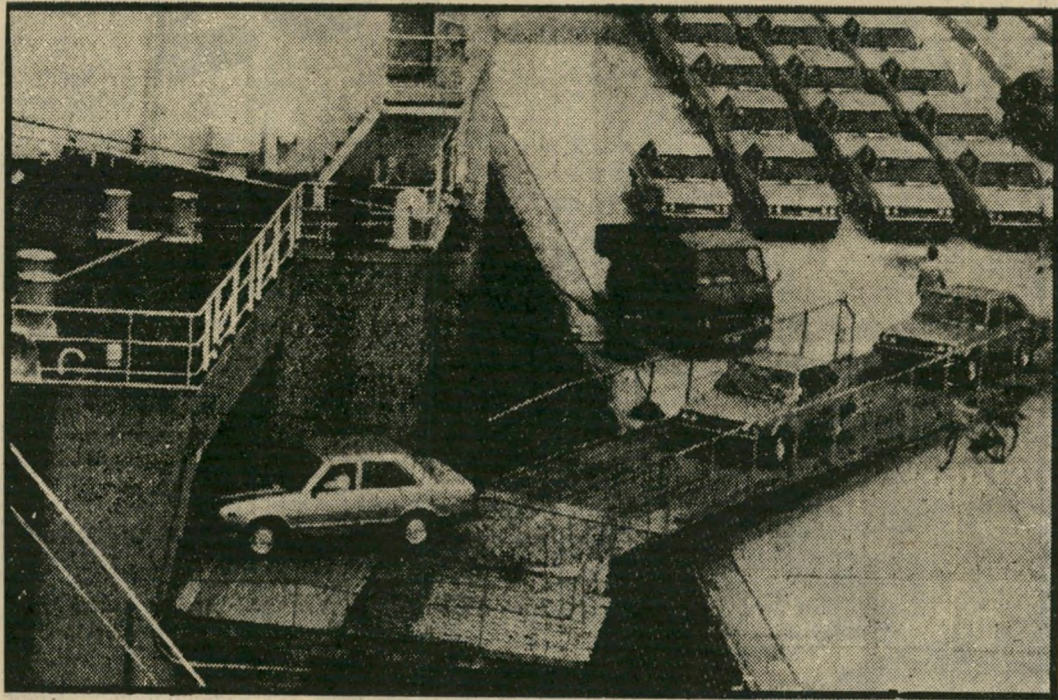
פלסטיין

כמה בתים נהרסו?

העיתון הפלסטיני אל-פאג'ר, המופיע במוזרחירושלים, חלק השבוע על קביעת שילטונות ישראל. שמאז כיבוש הגדה והרצועה ב-1967 נהרסו בה 1259 בתים, "בילבד". עורכי השבועון של אל פאג'ר בשפה האנגלית, מסתמכים על ההיסטוריון הפלסטיני עראף אל-עראף, שנפטר ביולי 1973 בביתו שבברמאללה. עראף, שליטת בתיקו נתונים חיוניים לכל מחקר עתידי על תולדות עמנו, ערך סקר קפדני בנושא הבתים שנהרסו על-ידי שילטונות הכיבוש. מסקנתו מדיהמה: בין 1967 ל-1972 נהרסו 17,180 בתים בשטחים, מבלי להביא בחשבון את רמת הגולן. לפי מחקרו של עראף נהרסו בירושלים-ירבתי 1,328 בתים. בשלושת הכפרים שנהרסו באזור לטרון, מייד אחרי המילחמה (יאלו, בית נובא, עימאוס) הושמדו 2,464 בתים! איזור חברון, תרם 650 בתים הרוסים. השומרון 3,000 בתים נהרסו באזור בית-לחם, 53 באזור רמאללה ו-7 ביריחו. עראף טען שברצועת עזה לבדה נהרסו 10,592 בתים!

שיות ונסיונות לפגוע באמינותו של טימרמן. ניסה הימין להגן על בני טיפוחו בארגנטינה בטיעונים אידיאולוגיים. יש להבדיל, טוען הימין, בין מישטרים טוטאליטרים לבין מישטרים סמכותיים. דיקטטורה פאשיסטית המקיימת מישטר של "יוזמה חופשית" עדיפה על דיקטטורה סוציאליסטית המבוססת על כלכלה מתוכננת. אך בינתיים מגיעות בשורות מאוד לא סימפאטיות מארגנטינה עצמה:
* השבוע פירסם עיתון ארגנטיני נפוץ מודעה ליזכרו של אדולף אייכמן, לרגל השנה ה-19 לתלייתו בישראל. במודעה נאמר: "קארל א. אייכמן מת באורח טראגי ב-1 ביוני 1962. ביום השנה ה-19 למותו רוחשים התלמידים אהבה למורם הגדול".

כל כלכלן מתחיל בפאריס, בבריסל או בבון יצביע על עיקרון הסחר החופשי כגורם העיקרי לשיגשוגה של מערב-אירופה. השוק האירופי המשותף, שהפך את דוק-טרינות היסוד של המשק הרכושני לאכסיומה שרק מעטים חולקים עליה, נאלץ לשקול את דרכו מחדש. ראשי השוק שוקלים ברצינות רבה הטלת הגבלות קשות על הסחר הבינלאומי. כל זאת בעטייה של יפאן. הנתונים הם פשוטים, שקופים ואינם ניתנים לערעור:
* הפער במאזן המסחרי בין יפאן לבין ארצות השוק האירופי המשותף מסתכם ב-11 מיליארד דולר. בלשון הדיוטות מבטא סכום-עתק זה את עודף היצוא היפאני, לעומת היבוא מארצות הקהילה האירופית.
* בארבעת החודשים הראשונים של 1981 הגבירו

מכוניות יפאניות בדרך לאירופה
איימון ומרירות

* מודעה דומה הופיעה באפריל לזכרו של "אדולפו" היטלר.
* בתחנת הטלוויזיה הצבאית "נחקר" מנהיג יהודי במשך שעה על-ידי המראיין, שהוא גם אחיו של גנרל בכיר בחונטה השלטת בארגנטינה. בין היתר נשאל הי מנהיג, מדוע שונאים כולם את היהודים במשך 4,000 שנה. מדוע היהודים כל כך קמצנים, מדוע אין עניים יהודים. יצויין שתוכנית כזו יכולה להיות משודרת בארגנטינה אך ורק באישור השילטונות.
* האינפלציה דוהרת שוב, והיא תעבור את מחסום 100 האחוזים. הפנו הארגנטיני הופחת השנה ב-130 אחוז. 30 בנקים התמוטטו בחודשים האחרונים. שיעור האבטלה עולה מיום ליום. עיתונים התומכים בממשלה מאשימים בגלוי את היהודים.
* עצירים פוליטיים נשאלים באורח שיטתי על יהודי

היפאנים את היצוא לארצות השוק ב-46 אחוזים נוספים. חרף ההגבלות על יבוא מכוניות יפאניות באירופה, צרפת ובריטניה מכרו היפאנים לאירופה 310 אלף כלי-רכב מינאר ועד אפריל 1981, גידול של 20 אחוזים. * מיספר המובטלים בקהילה האירופית מגיע עתה ל-8 מיליון בני-אדם. באיזורים תעשייתיים נרחבים בי גרמניה, צרפת ובריטניה שורר משבר קשה עקב התחרות היפאנית. בעיקר בייצור מכוניות.
תיכנון מחדש. כל התהליכים האלה הגבירו את אי-האמון כלפי יפאן בפרט, וכלפי עקרונות הסחר החופשי בכלל. לפני שבוע נכשלו השיחות שהתקיימו בבריסל, בירת בלגיה, בין היפאנים לבין נציגי השוק. ראש צוות המשאומתן של השוק, סיר רוי דנמאן, הודה בגלוי שלא הושג דבר.

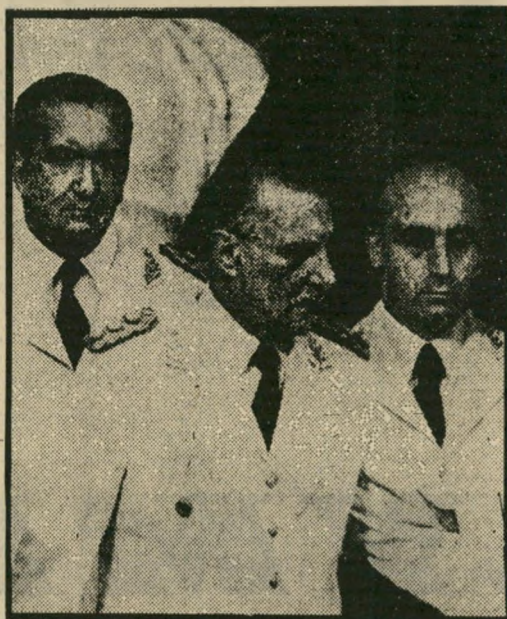
היפאנים מדברים, אומנם, באדיבות רבה. מבטיחים הרים וגבעות, אך אינם מתכוונים כלל לבצע שינויים כלשהם. הם פשוט טוענים שהפעלים שלהם חרוצים יותר ומפעליהם תחרותיים יותר. סגן שר המסחר היפאני קיואקי קיקוצ'י, דחה כל תביעה ליתר איוון בסחר בין יפאן לקהילה. הוא הציע לאירופים לשלוח מומחים ליפאן, כדי "ללמוד מהם כיצד יש לעבוד".
היפאנים לא הפגינו אותה מידה של שחצנות כלפי ארצות-הברית. לחץ אמריקאי די אלים, שהוגבר מאז שרונאלד רגן נבחר לנשיא, הכריח את היפאנים להפחית את יצוא המכוניות לארצות-הברית ב-140 אלף כלי-רכב. המרירות באירופה גברה כשמכוניות אלה הופנו לארצות השוק.

רוב ארצות הקהילה האירופית תומך עתה בתיכנון מדוקדק חדש של יחסי הסחר שלהן עם יפאן. החוליה החלשה בחזית המאוחדת היא דווקא גרמניה, הסובלת קשה מתחרות המכוניות היפאניות. שריהמסחר הגרמני אוטו לאמבסדורף, מתנגד לאמצעים מינוליים ותובע מהתעשייה האירופית לנהל תחרות עם יפאן. לעבוד קשה ולייצר באורח יותר יעיל. דפוסי החיים באירופה, התרבות ואורח-החיים שנוצרו שם כוללים גם את הישגי העובדים. שיחזור כלכלת העובדים היפאנית באירופה הוא בבחינת אשליה שאין לה כל סיכוי להתממש.

ארגנטינה: אייכמן מת

באורח טראגי

הימין החדש בארצות-הברית תקף בחריפות את הסופר הישראלי-ארגנטיני יעקובו טימרמן. מילבד השמצות אי-

נשיא רוברטו ויודה (במרכז)
לזכרו של "אדולפו"